

РЕШЕНИЕ

№ 11725

гр. ..., 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110106741 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

05.07.2023 г., гр....

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на седми юни две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №6741 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ, вр. чл.126 от АПК.

Образувано е във връзка с постъпила в срок жалба чрез административния орган от Н. К. Н. и С. К. С., чрез адв.М. Б. от САК, срещу Заповед №РВТ22- РД09285/19.12.2022г. на Кмета на СО- р- н „...“, издадена по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, с която е определена свободната от застрояване площ. Изложени са съображения за незаконосъобразност на

обжалвания административен акт, при противоречие с материалния закон от административния орган.

Административният орган-, р- н „....“ оспорва да е налице основание за възстановяване в съществуващи стари реални граници правото на собственост на земеделска земя.

Контролиращата страна- СРП не взема отношение по делото.

Жалбата е подадена от надлежно легитимиран жалбоподател, като разгледана по същество същата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Приложена е адм. преписка по повод на подаденото заявление за издаване на удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и 6 от ППЗСПЗЗ за бивш имот пл. 2201 от к.л. 752 по кадастрален план от 1950г., с площ от 3 717 кв.м., находящ се в кв. „Драгалевци“, м. „Поповица“, подадено от жалбоподателите, като наследници на Кирил Н. С..

По делото е допуснато и прието заключение по съдебно- техническа експертиза, по въпрос на жалбоподателя.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

С § 19, ал.1 от ПИД на АПК е прието, че индивидуалните административни актове по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и правилника за прилагането му и отказите за издаването им, с изключение на тези, издадени от министъра на земеделието, храните и горите, могат да се обжалват пред районния съд по местонахождение на имота по реда на АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореното решение отговаря на изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Същото е издадено при спазване на законоустановената форма.

При издаването му съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно съответствието на оспореното решение с материалния закон съдът намира следното:

В производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ се определя застроената част, респ. свободната площ на претендиран за възстановяване по ЗСПЗЗ имот, след което се издава удостоверение и скица по чл.13, ал.4, ал.5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ, а въз основа на тях колективният орган по поземлената собственост постановява решение по чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, с което решение или ще бъдат възстановени в реални граници правата на собствениците върху земеделските земи, включени в границите на урбанизираните територии (строителните граници на населените места) или ще им се признае правото на собственост, но с обезщетение по чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ поради проведени мероприятия, които не позволяват реално възстановяване на собствеността. Производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ не е самостоятелно, а има обслужващ характер в реституцията и се подчинява на режима на реституционното производство, като цяло. С § 1в, ал.1 и ал.2 от ДР ППЗСПЗЗ примерно са изброени строителните дейности и съоръжения, които не позволяват възстановяване на собствеността на земеделски земи. В практиката си ВАС приема, че при преценката дали е налице застрояване, което препятства възможността за възстановяване на земеделска земя, включена в урбанизирана територия, следва да се съобрази и понятието "строежи" в § 5, т.38 от ДР ЗУТ. Застрояване по смисъла на § 1в ДР ППЗСПЗЗ е не само фактическото изграждане на съответните сгради, а и обслужващите терени, необходими за нормалното им функциониране. В производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ не се обсъждат обстоятелства, свързани със законността на сградите, съоръженията и другите видове неизчерпателно изброени в § 1в ДР ППЗСПЗЗ строителни дейности, които са пречка

за възстановяване на собствеността. Определянето на застроителния статут на имоти, които се намират в частна собственост, а не са общински или държавни, е недопустимо, предвид невъзможността да бъдат обект на реституция. Частната собственост е неприкосновена, като имотите на трети лица са извън обсега на производството по определяне на застроена и незастроена част от дворните места и не попадат в нито една от трите посочени в разпоредбата на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ хипотези. Волята на законодателя по този ред е да се определи застроената площ на незастроени имоти или части от тях, а не застроената площ от застроените дворни места - парцели и УПИ. Видно от ангажираната доказателствена съвкупност, /стр.158 и сл./ е, че в УПИ V- 863, с площ от 1 310 кв.м. се намира жилищна сграда и пристройка към нея и павилион за охрана, като е представен НА за продажба на недвижим имот от 06.11.1959г. Видно от допуснатото заключение е, че УПИ XIV- 864 е част от ПИ с идентификатор 68134.1981.146 по КККР на гр...., както и че е дадено разрешение за проектиране на пристройка и петно за поставяне на павилион за охрана. Вещото лице приема, че собствеността съгласно приложения НА от 06.11.199г. се отнася за целия УПИ V- 863, разделен на УПИ V- 863 и УПИ XIV- 864. Последното не може да ползва жалбоподателите в настоящото производство. По този ред се възстановяват правата на собствениците върху имоти или части от имоти в границите на незастроени урегулирани поземлени имоти (парцели), предназначени за жилищно или вилно строителство, незастроени имоти или незастроени части от имоти в границите на урегулирани поземлени имоти (парцели) и терени, предвидени за обществени мероприятия и комплексно жилищно, вилно и курортно строителство или незастроени имоти или незастроени части от имоти в производствените зони и стопанските дворове на ТКЗС, ДЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации. В случая следва да се приеме, че освен масивната жилищна сграда в имота е налице и ненанесената на скица постройка, трайно прикрепена към терена. Не е необходимо същата да отговаря на изискванията на строителните правила и норми, установени в действащите към момента на построяването нормативни актове. постройка, отразено в тълкувателната норма на § 1в, ал. 3 ДР ППЗСПЗЗ да е трайно прикрепена към терена, без да е необходимо същата да отговаря и на изискванията на строителните правила и норми, установени в действащите към момента на построяването нормативни актове. С оглед на горното така подадената жалба следва да се приеме за неоснователна.

Съгласно чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, вкл. юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. В случая се претендират разноски от административния орган за юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на спора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. по реда на чл.37 от ЗЗП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, приета с ПМС №4/06.01.2006г.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. №6741/08.02.2023г., подадена от Н. К. Н., ЕГН:***** и С. К. С., ЕГН:*****, срещу Заповед №РВТ22- РД09285/19.12.2022г. на Кмета на СО- р- н „...“, като неоснователна.

ОСЪЖДА Н. К. Н., ЕГН:***** и С. К. С., ЕГН:*****, на основание чл.143, ал.3 от АПК, да заплати на, р-н „...“, със седалище: гр...., ул. „...“ №2, представлявана от- Кмет, сума в размер на 100 /сто/ лв., представляваща деловодни разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд ...- град в 14- дневен срок от връчването му от страните.

Да се връчат преписи на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____